

La macroeconomia. Creuant fronteres: exportacions i importacions

- Hola, estudiós!
- Hola.
- Què fas?
- Repasso per a l'examen de mates de demà.
- En vols?
- Passo de patates fregides, que acabo de dinar.
- Ja, però no són patates fregides. Són "xips" de mango.
- "Xips" de mango?
- Sí, el nou aperitiu de La Cafeta. Ho porten de Sud-àfrica.
- De Sud-àfrica?
- És boníssim. Es veu que es ven molt bé i costa molt poc portar-ho. Surt rebentat de preu!
- És superbó!
- Ah no, que acabes de dinar.
- Irene!

Com es relaciona l'economia d'un país amb l'economia d'altres països? Produeix prou per cobrir el seu consum o ha d'importar? Estalvia prou per poder fer les inversions necessàries? Produeix més del que consumeix i pot exportar la resta?

Si recordem la fórmula "producte interior brut igual a consum privat més inversió més despesa pública més exportacions menys importacions", amb la qual calculem el producte d'una economia, veiem que les dues últimes partides corresponen al sector exterior: exportacions i importacions. Si el saldo X menys M és positiu, voldrà dir que l'economia exporta més que no pas importa. I això és perquè el seu producte, el producte interior brut, és més gran que el que consumeix i inverteix l'economia; és a dir hi ha producció en excés disponible per vendre-la en altres països. I a l'inrevés, si X menys M és negatiu, voldrà dir que s'exporta menys del que s'importa. Aleshores l'economia consumeix i inverteix més del que és capaç de produir i necessitarà importar per complementar-ho.

Però com es paguen aquestes importacions que superen les exportacions? Doncs amb l'estalvi de les persones d'altres països, és a dir a través del sistema financer internacional. En efecte, si l'economia consumeix per sobre del que la seva capacitat de producció li permet, ho ha de fer endeutant-se amb l'exterior. Si una economia consumeix per sobre del seu producte, del seu PIB, voldrà dir que s'està endeutant amb la resta d'economies, i qui inverteix en el país ho fa esperant que en el futur li tornin allò que ha deixat.

- És boníssim, de veritat.
- Oi que sí? Mango fregit, de Sud-àfrica.
- I jo te n'he fet publicitat, eh?
- Si en aquest país poguéssim exportar una cosa tan bona com aquesta, podríem equilibrar la balança comercial.
- Què dius d'una balança?
- Sí, per exemple: si al que em porta les taronges per al suc li pago el mateix que li cobro per vendre-li xoriços del poble, la balança entre ell i jo queda equilibrada. Doncs igual amb Sud-àfrica. Ho pesques?
- Jo, no massa. I tu?
- No en dubtis. A veure, per exemple, quin és el teu producte estrella?
- Les patates braves.

- Home, no crec que es puguin exportar patates braves a Sud-àfrica...
- No, és clar... Ah! Doncs el xoriço. El porta ma mare de Lleó. És per llepar-se'n els dits...
- Ah. Doncs això sí que es pot exportar.
- Sí, no crec que tinguin xoriço, a Sud-àfrica.
- I menys de Lleó.
- Ei, doncs no seria mala idea, que jo en conec uns del poble que els encantaria el tema...
- Molt bé, jo piro, que ja és molt tard... I ja ho he entès. Apa, a exportar xoriços!
- Ei! Deies de debò això d'equilibrar la balança a base d'exportar xoriços a Sud-àfrica?
- Tu porta'm més mango d'aquest.

L'ideal és aconseguir un equilibri: que el país sigui capaç de produir en funció d'allò que necessita per no haver d'endeutar-se. Això vol dir no tenir relació amb l'exterior, és a dir, autarquia? Ni pensar-ho! Importar productes quan es produeixen a l'estranger de manera més competitiva és una decisió correcta, però el país també s'ha d'esforçar a potenciar els sectors en què és competitiu per afavorir les exportacions.

- O sigui, que si venem xoriços als sud-africans, contribuirem a equilibrar la balança comercial i el mango ens sortirà gratis i a més amb els del poble farem una pasta.
- Sempre que els veneu més xoriços que ells a vosaltres mango fregit.
- És clar. Sempre s'ha d'exportar més del que s'importa.
- Doncs espavila't.
- Per què?
- Perquè hauràs d'exportar molts xoriços per pagar-me els consells.

És la balança comercial la que calcula aquesta diferència entre exportacions i importacions de béns i serveis entre un país i la resta del món. La balança de pagaments registra totes les transaccions de diners entre un país i la resta. Aquesta balança de pagaments ha de sumar zero, ja que si un país importa més del que exporta la balança comercial estarà en dèficit i s'haurà de compensar per altres vies.